

Spm. nr. S 2837

Til landbrugs- og fiskeriministeren (3/7 96) af:
Niels Højland (FP):

»Hvad er lovgrundlaget for, at ministeren mener sig i sin gode ret til at udelukke fiskeriet efter brisling, såfremt blot én fisker overtræder reglerne, og er ministeren enig i, at et sådant skridt vil virke som en kollektiv afstraffelse af alle de fiskere, der udøver et lovligt fiskeri?«

Begrundelse

Det fremgår af dagspressen, at ministeren vil kunne inddrage licenser til industrifiskerne efter brisling, såfremt blot én fisker overtræder reglerne.

Spørgeren er af den opfattelse, at et sådant skridt vil kunne karakteriseres som en kollektiv afstraffelse af alle de fiskere, der driver lovligt fiskeri og overholder reglerne.

Det er spørgerens opfattelse, at hvis en industrifisker bliver taget på fersk gerning i at overtræde reglerne, skal alene hans licens inddrages, og det skal ikke have konsekvenser for andre.

Svar (11/7 96)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Spørgsmålet refererer til den forvaltning, der gennemføres i Danmark i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat med baggrund i EU's beslutninger vedrørende forvaltning af industrifiskeriet i resten af 1996. Beslutningerne er truffet på baggrund af en aftale indgået mellem EU og Norge. Foreløbig er beslutningerne udmøntet i Kommissionens forordning (EF) Nr. 1265/96 af 1. juli 1996 om hasteforanstaltninger til beskyttelse af bestandene af nordsøsild.

Det er en del af disse EU-regler, at der fastsættes en højest tilladt mængde af sild som bifangst i industrifiskeriet i farvandsområderne Nordsøen, Skagerrak og Kattegat. Desuden er det bl.a. fastlagt, at medlemslandene er forpligtet til at gennemføre særlige kontrol- og inspektionsprogrammer og om muligt at udstede midlertidigt forbud mod fiskeri i områder, hvor der er konstateret store andele af bifangster af sild, især ungfisk.

Der er i Danmark tilrettelagt en overvågning, som bl.a. indebærer, at det løbende vurderes,

hvor store bifangster der tages. Dette sker som led i en opfyldelse af forpligtelsen i forhold til Kommissionens forordning. Samtidig benyttes oplysningen til i den interne tilrettelæggelse så vidt muligt at sikre, at den samlede mængde sild, der må fanges i industrifiskeriet, ikke fanges så tidligt, at det er helt udelukket at drive dansk industrifiskeri senere på året.

Det er fra tidligere år kendt, at netop i sommermånederne og de første efterårsmåned er forekomsten af sildebifangster i fiskeriet i visse områder meget stor. I de forhandlinger, der har fundet sted med fiskeriets organisationer, havde ministeriet derfor foreslået, at man lukkede de pågældende områder helt for industrifiskeri i nærmere angivne perioder netop med henblik på at undgå store bifangster.

På grundlag af oplysninger fra erhvervet har jeg dog accepteret, at det som udgangspunkt ikke var nødvendigt at foretage disse lukninger, men i stedet at følge bifangstudviklingen nøje og først foretage eventuel lukning, hvis det viser sig i praksis, at det ikke kan lade sig gøre at undgå for store sildebifangster.

Det er derfor tilkendegivet, at hvis det gennem overvågningen af fiskeriet konstateres, at der forekommer store sildebifangster i fiskeriet også i år, vil nærmere angivne områder blive lukket for industrifiskeri i bestemte perioder.

Dette vil ikke være nogen straf eller sanktion som reaktion mod enkelte fiskeres adfærd, men en forvaltning med udgangspunkt i de regler, som Danmark er forpligtet til at overholde i medfør af EU-bestemmelserne om kontrol af og gennemførelse af industrifiskeriet. Eventuelle regler vil blive udstedt i henhold til lov om regulering af fiskeriet, jf. lovebekendtgørelse nr. 904 af 30. november 1993 og lov nr. 482 af 12. juni 1996 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger på fiskeriets område og administration af produktionsafgifter m.v.

Som det fremgår af besvarelsen, drejer den eventuelle lukning sig om industrifiskeriet som helhed, dog med særlige regler for tobisfiskeri, og ikke som forudsat af spørgeren om brislinge-fiskeriet alene.